

„underkaster sig det offentlige Tilsyn“, erstattet med, at de skulde under pædagogisk Tilsyn, men rigtignok føjes der til, at de ogsaa skulde underkaste sig økonomisk Kontrol. Nu ved jeg ikke, naar det offentlige skulde kunne udøve baade pædagogisk Tilsyn og økonomisk Kontrol, hvad Forskel der er paa dette og paa, at de skulde underkaste sig det offentlige Tilsyn. Jeg forstaaer ikke Hensigten med dette Ændringsforslag, at man vil sige ikke et offentligt Tilsyn, men nok et pædagogisk Tilsyn og en økonomisk Kontrol. Hvem, der kan, maa forstaa det! Et Udtryk som det, der er brugt i Lovforslaget, at Skoler „ikke gennem deres Skolepenges Størrelse eller ved deres Adgangsvilkaar og Organisation har Præg af at være bestemte for særlige Samfundslag“, har man strøget og erstattet med, at de „ikke ved særlige Adgangsbetingelser udover Kundskabsprøver“ maa have dette Præg. I de Bemærkninger, den ærede Ordfører (Godskesen) fremsatte, indrømmede han, at ved disse særlige Kundskabsprøver, som disse private Skoler altsaa nu faar lovfæstet Adkomst til at indrette, kan de faa Præg af at være beregnede paa særlige Samfundsklasser. Der er ikke Spor af Tvivl om, at hvis man ved Lovbestemmelser nu kommer bort fra det, som var Hensigten i Skoleloven af 1903 ogsaa for de private Skolers Vedkommende — at det skulde være muligt for velbegavede og velunderviste Elever i Folkeskolen at erhverve sig dér de Kundskaber, som betinger Adgang til den højere Almenskoles første Mellemklasse — vil Følgen, inden ret lang Tid er gaaet, blive den, at der her i København, og som Konsekvens deraf ogsaa ude i det øvrige Land — thi man kan ikke forbeholde saadanne Bestemmelser for en enkelt Kommune, alle andre maa ogsaa kunne opnaa at faa dem gældende — vil blive stillet saadanne Adgangsbetingelser for de private Skoler, som ønsker at henvende sig til bestemte Klasser af Befolkningen, at ingen Elev, som har gennemgaaet en Folkeskole eller en dertil svarende Underskole, kan faa Adgang til disse Mellemklasser. Og dermed er det givet, at de vil forme sig som bestemte for ganske særlige Samfundslag. Jeg deler og Mindretallet deler ganske de Betragtninger, som har været ledende for Flertallet i det høje Folketing, og som har ført dette Flertal til at forme Bestemmelserne i § 7 saaledes, som disse Bestemmelser er kommet til os. Heller ikke vi ønsker, at den private Skole

skal udvikle sig som en Klasseskole, og derfor har det i ikke ringe Grad forundret os blandt Ændringsforslagsstillerne indenfor Flertallet netop at finde Repræsentanter for det Parti, som allerstærkest har rejst Kravet om, at Klasseskolen skulde fjernes fra vort Skolevæsen. Det har, som sagt, undret Mindretallet i meget høj Grad. Det ærede Medlem (Christiansen), der paa Socialdemokratiets Vegne er med til at stille dette Ændringsforslag, maa selvfølgelig tage det paa sin egen Kappe, og det er han formodentlig ogsaa villig til, men hvis han trøster sig med, at saadanne Regler ikke i den kommende Tid vil blive indført ved disse private Skoler, gør det mig ondt i saa Henseende at maatte bedrøve det ærede Medlem med at sige ham, at han vil blive dybt skuffet. Inden ret lang Tid er gaaet, vil han blive klar over, hvad det er, han her har været med til at indrette.

Jeg ønsker saa endvidere kun at gøre en kort Bemærkning med Hensyn til Bestemmelsen i Lovforslagets § 3, som indfører 27 Timers Undervisningspligt for Lærerne ved de nye fuldstændig højere Almenskoler under Staten og ogsaa for Lærere, som fremtidig ansættes ved Metropolitan-skolen. Jeg havde haabet, at det ærede Flertal skulde være blevet enigt om at fjerne denne Bestemmelse. Den fandtes ogsaa i Lovforslaget, som det oprindeligt blev fremsat, men i Virkeligheden uden nogen som helst Motivering; ja, jeg kan sige med en Motivering, der var værre end ingen, og der er ikke siden den Tid fremkommet nogen Betragtning, som i Virkeligheden begrunder Fastholdelsen af et saadant Forslag. Hvis det ophøjes til Lov, bliver Følgen den, at vi her i Danmark med Hensyn til Undervisningspligt for de højere Skolers Lærere kommer betydeligt højere op end noget andet Land af dem, der omgiver os. Jeg kan ikke skønne rettere, end at det er en Bestemmelse af en ganske ejendommelig Karakter, særlig set paa Baggrund af de stærkt øgede Krav, som netop i de senere Aar stilles til den højere Skoles Lærere med Hensyn til Forberedelse til deres Gerning og med Hensyn til Forarbejder til Planlægning af de enkelte Lektioner. Det er saa meget mærkeligere, at man nu gaar til saadanne Bestemmelser, som det ganske sikkert fra alle Sider erkendes, at hele den rige pædagogiske og videnskabelige Udvikling, som den civiliserede Verden har gennemløbet i de senere Aar, stiller og maa stille stærkt forøgede Krav til de Mænd og